

راهپیمایان اربعین دین الهی را در پرتو وجود اباعبدالله تبلیغ می کنند

حجت الاسلام انصاریان گفت: حقیقتاً افرادی که به این شکل به پیاده روی اربعین می روند و آنان که به این گروه ها خدمت می کنند، دین الهی را در پرتو وجود ابی عبدالله تبلیغ می نمایند.

حجت الاسلام انصاریان گفت: حقیقتاً افرادی که به این شکل به پیاده روی اربعین می روند و آنان که به این گروه ها خدمت می کنند، دین الهی را در پرتو وجود ابی عبدالله تبلیغ می نمایند.

به گزارش خبرگزاری مهر، استاد حسین انصاریان در یادداشتی ضمن تاکید بر اهمیت و فضیلت زیارت اربعین و راهپیمایی عزت آفرین زائران حسینی به تبیین جایگاه این رویداد عظیم جهانی پرداخت که متن آن را در ادامه می خوانیم:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

امام حسین(ع)، عظیم العظمای عالم

نوشته ای را درباره حضرت سیدالشهدا از فیلسوف، حکیم و عارف بزرگی خواندم که در این نوشته از آن حضرت به عظیم العظمای عظیم و راquo عظیم العظمای راquo تغییر کرده بود؛ بدین معنا که وجود مبارک حضرت سیدالشهدا در شأنیت و هویت خودش از هرچه انسان و شخصیت بزرگ در این عالم است، بزرگ تر و والاتر هست. از زیارت وارث نیز همین معنا استفاده می شود و می توان تمام ارزش های حضرت آدم(ع) و انبیای اولوالعزم را در وجود مبارک امام حسین(ع) مشاهده کرد. همانا ایشان بنده ای خاص در درگاه الهی است که نه تنها جایگاه ویژه ای در این عالم دارد، بلکه در عالم بعد نیز از جایگاه ارزشمندی برخوردار است.

گریه انبیای الهی بر مصائب کربلا

در روایات رسیده از اهل بیت(علیهم السلام) آمده که جبرئیل امین از همان زمان حضرت آدم(ع) از سوی پروردگار مأموریت یافت که حضرت سیدالشهدا را به حضرت آدم(ع) و همه انبیای الهی بشناساند و حادثه کربلا را به صورت مختصر برای آنها بازگو نماید. امین وحی نیز تمام پیامبران را از این واقعه آگاه نمود و همه آنها بر مصائب این امام مظلوم گریستند.

گریه ارض و سما بر امام حسین(ع)

البته تنها پیامبران الهی بر مصائب جانسوز کربلا نگریستند، بلکه اهل بیت(علیهم السلام) هم در زمان ولادت امام حسین(ع) اشک ریختند و اندوهگین بودند. گریه بر آن حضرت هیچ گاه و در گذر زمان رنگ نیاخته و کمرنگ نشده است و همواره دل های عاشق و مؤمن در رثای او گریه کرده و به سوگ نشسته اند. وقایع کربلا و شهادت این امام و یاران ایشان به قدری سخت، غم انگیز و جان و گذاز بوده و هست که به فرموده امام زین العابدین، تمام موجودات ارضی و سماوی بعد از حادثه عاشورا برای آن حضرت گریستند؛ از همین امر نیز واضح و میرهن است که گریه بر ایشان و حوادث جانسوز کربلا موضوعیت و قطعیت دارد و لذا از فرمایشات حضرت امام رضا و بعضی از ائمه(علیهم السلام) می توان دریافت که گریه بر حضرت واجب است و نه مستحب. روایات بسیار مهمی در این باره بیان شده که معتبرترین کتاب های ما -شیعه و غیرشیعه- نقل کرده اند.

سفارش ائمه(علیهم السلام) به زیارت کربلا

آنچه که پس از گریه بر مصائب آن حضرت حائز اهمیت است و اولویت دارد، زیارت حضرت حسین(ع) است. امامان معصوم(علیهم السلام) نسبت به زیارت امام حسین(ع) و یاران ایشان دستور اکید داده و سفارشات را به مؤمنان و عاشقان مکتب اهل بیت داشته اند. در این سفارشات آمده است: آنان که توان زیارت حضرت را دارند، فرقی نمی کنند که در کدام نقطه از این کره خاکی زندگی می کنند، حتی اگر یکبار در طول عمرشان باشد، به زیارت این امام شهید بروند؛ و چنانچه برای آنها میسر است، در سال به دفعات بروند و ایشان را زیارت کنند.

همچنین در این روایات به ثواب عظیم زیارت قبر امام حسین(ع) و یاران آن حضرت به تناسب مکلفین اشاره شده است. در برخی روایات چنین ذکر شده است: ثواب هر قدمی که زائر امام حسین(ع) از منزل خود تا حرم ابی‌‌عبدالله برمی‌‌دارد، حال هر مقدار فاصله که بین منزل و حرم باشد، با ثواب یک حج و عمره قبول‌‌شده برابری می‌‌کند؛ البته در برخی روایات نیز نود حج و عمره قبول‌‌شده و یا هزار حج و عمره قبول‌‌شده آمده و این اختلاف روایات به تفاوت معرفت و ظرفیت زائر بستگی دارد. گاهی زائر حرم آن حضرت از امامان معصوم(علیهم‌‌السلام) است و گاهی مؤمنی با درجه والای معرفتی و گاهی نیز مؤمنی با درجه پایین‌‌تر ایمانی؛ لیکن نکته مهم و درخور توجه، سفارش و تأکید نسبت به سفر به کربلا و زیارت قبر ایشان است، نه‌‌اینکه امام را در منزل خود و با خواندن زیارت‌‌نامه آن حضرت زیارت کنیم. درحقیقت، مقصود ائمه زیارتی است که موجب زنده نگه‌‌داشتن این حادثه جانسوز و دلخراش در ظرف جهان باشد.

این سفارشی نیست که تنها به زمینیان شده باشد و انسان‌‌ها به آن فرمان یافته باشند، بلکه در کتاب «کامل‌‌الزیارات» آمده است که هر شب هفتاد هزار فرشته به امر خداوند متعال، در اول غروب به زیارت حرم حضرت می‌‌آیند و در اول فجر به عرش باز می‌‌گردند. تعداد فرشتگان عرش الهی به‌‌قدری زیاد است که تا روز قیامت، فقط یکبار توفیق زیارت حرم ابی‌‌عبدالله نصیب آنان می‌‌گردد.

زیارت اربعین در روایات

اما آن زیارتی که پیغمبر اکرم و امامان معصوم(علیهم‌‌السلام) به آن مکرراً و مؤکداً سفارش کرده‌‌اند، زیارت امام حسین(ع) در چهلمین روز شهادت آن حضرت و یاران باوفای ایشان است. زیارتی که سال‌‌هاست مردم با شور و حرارت بسیار در اربعین انجام می‌‌دهند. به‌‌راستی که این شور و حال زیارت در این روز و جمعیت گسترده‌‌مردم به خواست و هدایت پروردگار متعال صورت گرفته و چنین گردهمایی در تاریخ بشر و بر روی کره زمین بی‌‌سابقه است. اجتماعی خاص و منحصر به‌‌فرد با هدفی معنوی و الهی که نظیری را برای آن در هیچ نقطه‌‌ای از دنیا نمی‌‌توان یافت.

این جمعیت میلیونی هرساله از سراسر جهان در کربلا گردهم آمده و مردمان این سرزمین چه مهمان‌‌نوازانی هستند و چه زیبا از زائران امام حسین(ع) پذیرایی می‌‌کنند؛ به‌‌گونه‌‌ای که هیچ زائری بدون پذیرایی نخواهد ماند و در این‌‌خصوص نگرانی ندارد. بسیاری از ساکنان این سرزمین مقدس، خودشان تمکّن مالی چندانی ندارند و در زندگی خویش با مشکلاتی مواجه هستند؛ اما اینان در طول سال، مقداری از پولشان را برای زائران اربعین ذخیره کرده و در این روزها از مهمانان ویژه ابی‌‌عبدالله پذیرایی می‌‌کنند.

زوّار اربعین حسینی، مبلّغان دین الهی

حقیقتاً افرادی که به این‌‌شکل به پیاده‌‌روی اربعین می‌‌روند و آنان که به این گروه‌‌ها خدمت می‌‌کنند، دین الهی را در پرتو وجود ابی‌‌عبدالله تبلیغ می‌‌نمایند. شور و اشتیاق مردم در زیارت اربعین به‌‌جایی رسیده که چندسالی است ادیان گوناگونی مانند مسیحیان، زرتشتیان، و حتی گروهی از اهل‌‌تسنن نیز بدان جذب شده‌‌اند و هرساله خود را در روز اربعین حسینی به کربلا می‌‌رسانند. یقیناً اینان از ثواب زیارت امام حسین(ع) بی‌‌بهره نخواهند بود و چه‌‌بسا همین آمدن‌‌ها موجب آشنایی با دین حقیقی خدا باشد و امید است که روزی در پرتو حضورشان در اربعین حسینی در زمره پیروان مکتب اهل‌‌بیت(علیهم‌‌السلام) قرار گیرند.

قتلگاه امام حسین(ع)، محل معراج ملکوتیان

خداوند متعال در قرآن کریم می‌‌فرماید:

«سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِرَبِّهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنَ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ‏

منزّه و پاک است آن [خدایی] که شبی بنده‌‌اش [محمّد(ص)] را از مسجدالحرام به مسجدالاقصی که پیرامونش را برکت دادیم، سیر [و حرکت] داد تا [بخشی] از نشانه‌‌های [عظمت و قدرت] خود را به او نشان دهیم؛ یقیناً او

شنوا و داناست؛(سوره اسراء، آیه ۱).

طبق این آیه و نیز سوره مبارکه نجم، همانا معراج عوالم بالا برای انسان کامل و خلیفه الله الاعظم رخ داده که در بین زمینیان می‌زیسته است؛ اما روایتی از امام صادق(ع) در «کامل الزیارات» نقل شده که این کتاب از معتبرترین کتب در ۱۲۰۰ سال گذشته است، ایشان در این روایت فرموده‌اند: همانا حسین ما قتلگاه خود را به معراجی برای ملکوتیان مبدل کرد. تنها یک نفر از اهل زمین به معراج رفت که رسول گرامی اسلام(ص) بود، ولی هزاران هزار فرشته و ملک مقرب الهی از عالم ملکوت برای معراج به زیارت حرم ابی‌عبدالله می‌آیند.

پس شما ای زائران اربعین حضرت امام حسین(ع) بدانید که چه کار عظیمی توسط شما انجام می‌شود و این را نیز بدانید که با دست و به دست و ساختن جمعیتی چندمیلیونی از زائران اربعین، چه آثار پربرکتی را از خود به جا می‌گذارید. بی‌گمان، این آغاز راه است و جهان در آینده تحت تأثیر منش و رسالت سیدالشهدا(ع) و زائران آن حضرت قرار خواهد گرفت و به زودی چراغ دروغین ادیان و مکتب‌های غیرخدایی به وسیله طوفان ایمان به ابی‌عبدالله به خاموشی خواهد گرایید و چه بسا در همین اربعین، جهان آماده ظهور امام عصر(عج)، برپایی عدل جهانی و پذیرش مکتب حسینی گردد. انشاءالله.

باش تا صبح دولتش بدمد

کین هنوز از نتایج سحر است

حسین انصاریان

اربعین ۱۴۳۹ ق